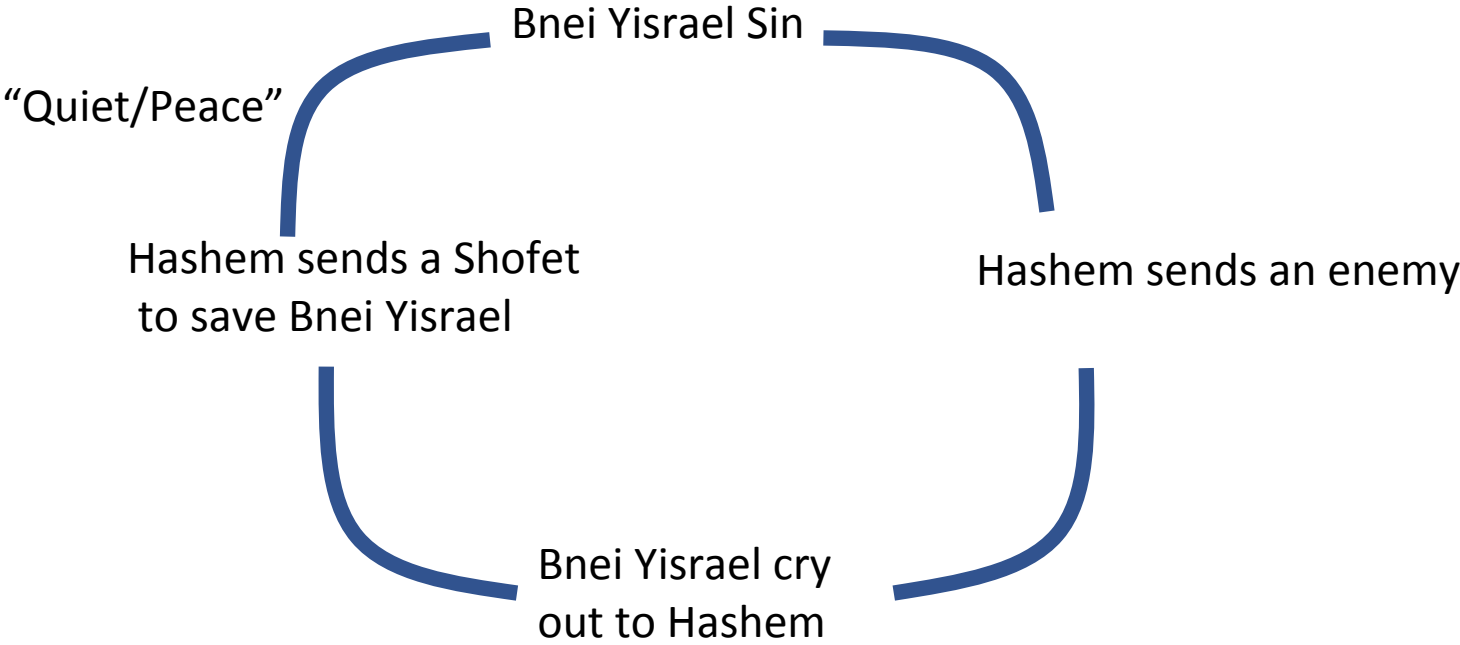

The great leadership
experiment:
Sefer Shoftim

Rebecca Winter

The cycle

ומי כתבן משה כתב ספרו ופרשת בלעם ואיוב יהושע כתב ספרו
ושמונה פסוקים שבתורה שמואל כתב ספרו ושופטים ורות

•The *baraita* now considers the authors of the biblical books: **And who wrote the books of the Bible? Moses wrote his own book, i.e., the Torah, and the portion of Balaam in the Torah, and the book of Job. Joshua wrote his own book and eight verses in the Torah, which describe the death of Moses. Samuel wrote his own book, the book of Judges, and the book of Ruth.**

Bava Batra 14b

ויאמר השם אל שמואל שמע בקול העם וגו'. זכר שהאל
יתברך אמר אל שמואל שישמע בקול העם לכל אשר יאמרו אליו
להקים מלך, ושלא יחשוב שהיה זה למאסם בו ובמשפטו כי את
האל יתברך מאסו ממלוך עליכם ולכן בחרו מלך, ואמר זה לפי
שהיה ענין המלך הכרחי לשאר האומות, לפי שאין להם הנהגת
ההשגחה האלקית, אבל עם ישראל שהשם אלקיהם מלכם והוא
הנלחם להם והוא המסדר משפטיהם על פי התורה לא היו
צריכים מלך, ולכן אמר שמאסו את השם ממלוך עליהם כמו
שאמרתי. ואמר יתברך שאין זה אצלם דבר חדש לעזוב הנהגת
השם יתברך ולקחת הנהגת המלך, (ח) כי היה זה ככל המעשים
אשר יעשו מיום עלותם מארץ מצרים שעזבוהו ויעבדו אלהים
אחרים כן המה עושים היום הזה שעוזבים את השם ושואלים
מלך, ואמרו כן המה עושים גם לך, הוא מרבה שכן הם עושים
עתה נגד השם יתברך וגם כן לשמואל שעוזבים הנהגתו ושואלים
מלך, כי עשו לשמואל כאשר עשו לשם יתברך

ויאמרו אליו הנה אתה זקנת ובנייך לא הלכו בדרךכי עתה שימה לנו מלך
לשפטנו ככל הגוים:

and they said to him, “You have grown old, and your sons have not followed your ways. Therefore appoint a king for us, to govern us like all other nations.”

וירע הדבר בעיני שמואל פאשר אמרו תנה לנו מלך לשפטנו ויתפלל שמואל
(אל־יהוה): (פ)

Samuel was displeased that they said “Give us a king to govern us.” Samuel prayed to the LORD,

ויאמר יהוה אל־שמואל שמע בקול העם לכל אשר־יאמרו אליך כי לא אתה
מאסו כי־אתי מאסו ממלך עליהם:

and the LORD replied to Samuel, “Heed the demand of the people in everything they say to you. For it is not you that they have rejected; it is Me they have rejected as their king.

Shoftim 1:1

וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת יְהוֹשֻׁעַ וַיִּשְׁאַלּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בַּיהוָה לֵאמֹר מִי יַעֲלֶה-לָנוּ אֶל-
הַכְּנַעֲנִי בַתְּחִלָּה לְהִלָּחֵם בּוֹ:

After the death of Joshua, the Israelites inquired of the LORD, “Which of us shall be the first to go up against the Canaanites and attack them?”

וַיֹּאמֶר יְהוָה יְהוּדָה יַעֲלֶה הַנְּהָה נָתַתִּי אֶת-הָאָרֶץ בְּיָדוֹ:

The LORD replied, “Let [the tribe of] Judah go up. I now deliver the land into their hands.”

וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְשִׁמְעוֹן אָחִיו עֲלֵה אִתִּי בְּגוֹרְלִי וְנִלְחַמְהָ בַּכְּנַעֲנִי וְהִלַּכְתִּי גַם-
אֲנִי אִתְּךָ בְּגוֹרְלֶךָ וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ שִׁמְעוֹן:

Judah then said to their brother-tribe Simeon, “Come up with us to our allotted territory and let us attack the Canaanites, and then we will go with you to your allotted territory.” So Simeon joined them.

וַיַּעַל יְהוּדָה וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת-הַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי בְיָדָם וַיִּכּוּם בְּבֶזֶק עֶשְׂרֵת
אַלְפִים אִישׁ:

When Judah advanced, the LORD delivered the Canaanites and the Perizzites into their hands, and they defeated ten thousand of them at Bezek

Yehoshua 1:1

וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-
יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נּוֹן מִשְׁרַת מֹשֶׁה לֵאמֹר:

After the death of Moses the servant of the LORD, the LORD said to Joshua son of Nun, Moses' attendant:

וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵל מִפְּנֵיךָ מֵעַט מֵעַט לֹא תוּכַל כַּלְתָּם מֵהָר פֶּן־תִּרְבֶּה
עָלֶיךָ תַּיִת הַשָּׂדֶה:

The LORD your God will dislodge those peoples before you little by little; you will not be able to put an end to them at once, else the wild beasts would multiply to your hurt.

Devarim 7:22

כִּי־יִכְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתָּה בֹא־שָׂמָה לְרִשְׁתָּ אוֹתָם מִפְּנֵיךָ וַיִּרַשׁ אֹתָם וַיֵּשְׁבֶתָ בְּאַרְצָם:

When the LORD your God has cut down before you the nations that you are about to enter and dispossess, and you have dispossessed them and settled in their land,

הַשָּׂמַר לְךָ פֶּן־תִּנְקֹשׁ אַחֲרֵיהֶם אַחֲרֵי הַשְּׂמָדָם מִפְּנֵיךָ וּפֶן־תִּדְרֹשׁ לְאֱלֹהֵיהֶם לֵאמֹר אֵיכָּה יַעֲבֹדוּ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֶת־אֱלֹהֵיהֶם וְאֶעֱשֶׂה־כֵּן גַּם־אֲנִי:

beware of being lured into their ways after they have been wiped out before you! Do not inquire about their gods, saying, “How did those nations worship their gods? I too will follow those practices.”

לֹא־תַעֲשֶׂה כֵן לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי כָל־תוֹעֵבֹת יְהוָה אֲשֶׁר שָׂא עָשׂוּ לְאֱלֹהֵיהֶם כִּי גַם אַתְּ־בִנִּיהֶם וְאֶת־בָּנֹתֵיהֶם יִשְׂרְפוּ בָאֵשׁ לְאֱלֹהֵיהֶם:

You shall not act thus toward the LORD your God, for they perform for their gods every abhorrent act that the LORD detests; they even offer up their sons and daughters in fire to their gods.

(Devarim 12:29 – 31)

אין עושיין מלחמה עם אדם בעולם עד שקוראין לו שלום. אחד מלחמת הרשות ואחד מלחמת מצוה. שפאמר (דברים כ, י) "כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום". **אם השלימו וקבלו שבע מצוות שנצטוו בני נח עליהן אין הורגין מהן נשמה והרי הן למס.** שפאמר (דברים כ, יא) "יהיו לה לַמָּס וְעַבְדוּךָ". קבלו עליהן המס ולא קבלו העבדות או שקבלו העבדות ולא קבלו המס. אין שומעין להם עד שיקבלו שניהם. והעבדות שיקבלו הוא שיהיו נבזים ושפלים למטה ולא ירימו ראש בישׂראל אלא יהיו כבושים תחת ידם. ולא יתמנו על ישׂראל לשום דבר שבעולם. והמס שיקבלו שיהיו מוכנים לעבודת המלך בגופם וממונם. כגון בגנין החומות. וחזק המצודות. ובגנין ארמון המלך וכיוצא בו. שפאמר (מלכים א ט, טו) "וזה דבר המס אשר העלה המלך שלמה לבנות את בית ה' ואת ביתו ואת המלווא ואת חומת ירושלים" (מלכים א ט, יט) "ואת כל ערי המסכנות אשר היו לשלמה" (מלכים א ט, כ) "כל העם הנוותר מן האמרי" (מלכים א ט, כא) "ויעלם": "שלמה למס עבד עד היום הזה" (מלכים א ט, כב) "ומבני ישׂראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי המלחמה ועבדיו ושׂריו ושלישיו ושׂרי רכבו ופרשיו

War is not conducted against anyone in the world until they are first offered peace (and refuse it), whether this is a Discretionary War or a War of Mitzvoh, as it says, *"when you come close to the city to fight with it, you shall call to it to make peace"* ([Deut. 20:10](#)). **If they make peace and accept the Seven Commandments incumbent upon the Sons of Noah (Gentiles), none of them are killed, but they must pay us tribute,** as it says, *"and they shall be for you a tributary, and they shall serve you"* ([Deut. 20:11](#)). If they propose to accept upon themselves the payment of the tribute but not servitude to us or they accept servitude but not the tribute, we ignore their proposal until they accept both. The servitude referred to here is one of disgrace and is demeaning. They are not to raise their heads up to Israel for any reason. They must be subjugated to us and may never be assigned to a Position over us. The tribute they must pay shall be for service of the king, with their bodies and their money, such as the building of the walls³⁷ *Of Jerusalem.* and the strengthening of fortresses and the building of the royal palace and similar, as it says, *"And this is the account of the levy which King Solomon raised to build the Temple of G-d, and his palace, and Milo, and the wall of Jerusalem...and all the store-cities which Solomon had...the Emorites who remained...and Solomon imposed a head-tax, until this very day. And of the Children of Israel, Solomon made none a bondsman; but they were the soldiers and his servants and his officers and his captains and those in charge of his chariots and his horsemen"* ([I Kings 9:15-22](#)).

THE TWELVE TRIBES OF ISRAEL
 Around 1200-1050 B.C.
 (according to the Book of Joshua)

וְלֹא־הוֹרִישׁ מִנְּשֵׂהָ אֶת־בֵּית־שָׁעָן וְאֶת־בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת־תַּעֲנָנָהּ וְאֶת־בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת־יִשְׁבֵּי יָזְרַע וְאֶת־יִשְׁבֵּי לְשֵׁבֶת בְּאֶרֶץ הַזֹּאת:

...shean and its dependencies, or [of] Taanach and its dependencies, or the inhabitants of ... and its dependencies, or the inhabitants of Megiddo and its dependencies. The

(וַיְהִי כִּי־תָנַק יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂם אֶת־הַכְּנַעֲנִי לְמַסַּ וְהוֹרִישׁ לֹא הוֹרִישׁוּ: (ס)

...d the Canaanites to forced labor; but they did not dispossess them.

(וְאֶפְרַיִם לֹא הוֹרִישׁ אֶת־הַכְּנַעֲנִי הַיּוֹשֵׁב בְּגִזְרֹ וַיִּשְׁבּ הַכְּנַעֲנִי בְּקִרְבּוֹ בְּגִזְרֹ: (פ)

...ited Gezer; so the Canaanites dwelt in their midst at Gezer.

(וְזַבְלוֹן לֹא הוֹרִישׁ אֶת־יֹשְׁבֵי קְטָרוֹן וְאֶת־יֹשְׁבֵי נַחֲלֹל וַיִּשְׁבּ הַכְּנַעֲנִי בְּקִרְבּוֹ וַיְהִי לְמַסַּ: (ס)

...r the inhabitants of Nahalol; so the Canaanites dwelt in their midst, but they were

אֲשֶׁר לֹא הוֹרִישׁ אֶת־יִשְׁבֵּי עֲזֹ וְאֶת־יֹשְׁבֵי צִידוֹן וְאֶת־אֲחֻזַּב וְאֶת־חֶלְבָּה וְאֶת־אֶפִּיק וְאֶת־רְחֹב:

...e inhabitants of Sidon, Ahlab, Achzib, Helbah, Aphik, and Rehob.

(וַיִּשְׁבּ הָאֲשֻׁרִי בְּקִרְבּ הַכְּנַעֲנִי יִשְׁבֵי הָאָרֶץ כִּי לֹא הוֹרִישׁוּ: (ס)

...the inhabitants of the land, for they did not dispossess them.

(נַפְתָּלִי לֹא־הוֹרִישׁ אֶת־יִשְׁבֵי בֵּית־שֵׁמֶשׁ וְאֶת־יִשְׁבֵי בֵּית־עֲנַת וַיִּשְׁבּ בְּקִרְבּ הַכְּנַעֲנִי יִשְׁבֵי הָאָרֶץ וַיִּשְׁבֵי בֵּית־שֵׁמֶשׁ וּבֵּית

...emesh or the inhabitants of Beth-anath. But they settled in the midst of the Canaanite

...emesh and Beth-anath had to perform forced labor for them.

וַיִּלְחָצוּ הָאֲמֹרִי אֶת־בְּנֵי־זָבֹן הַהָרָה כִּי־לֹא נָתְנוּ לָרֶדֶת לְעַמָּק:

...; they would not let them come down to the plain.

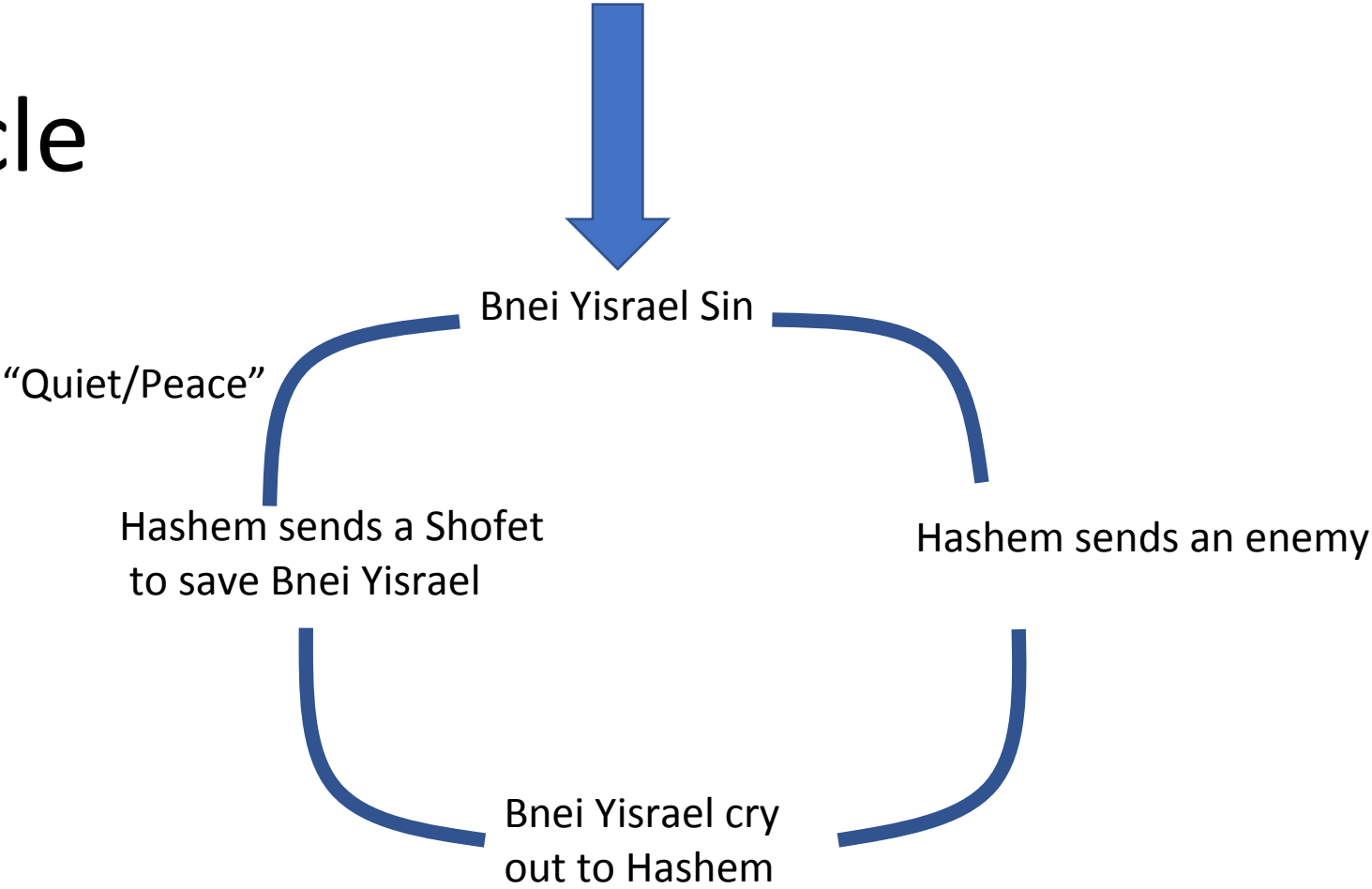
וַיּוֹאֵל הָאֲמֹרִי לְשֵׁבֶת בְּהַר־תָּרַס בְּאֵיֶלּוֹן וּבִשְׂעֵלְבַיִם וּתְכַבְּדוּ יְד בֵּית־יֹסֵף וַיְהִי לְמַסַּ:

...n Aijalon, and in Shaalbim. But the hand of the House of Joseph bore heavily on them and

(וַיִּגְבּוּלֵ הָאֲמֹרִי מִמַּעֲלָה עַקְרָבִים מִהַסְּלַע וּמִמַּעֲלָה: (פ)

...nt of Akrabbim—from Sela—onward.

The cycle

Outline of the Sefer:

1. Failure to finish conquering Cnaan (פרק א)
2. The cycle (פרק ב)
3. The 'good'/successful Shoftim (פרקים ג - ה)
 1. Otniel
 2. Ehud
 3. <Shamgar>
 4. Devora
4. Gidon – the transitional shofet (פרקים ז - ח)
5. The 'bad' Shoftim (פרקים ט - טז)
 1. Avimelech
 2. Tolah
 3. Yair
 4. Yiftach
 5. Ivzan
 6. Eilon
 7. Avdon
 8. Shimshon
6. The vacuum/anarchy (פרקים יז - כא)

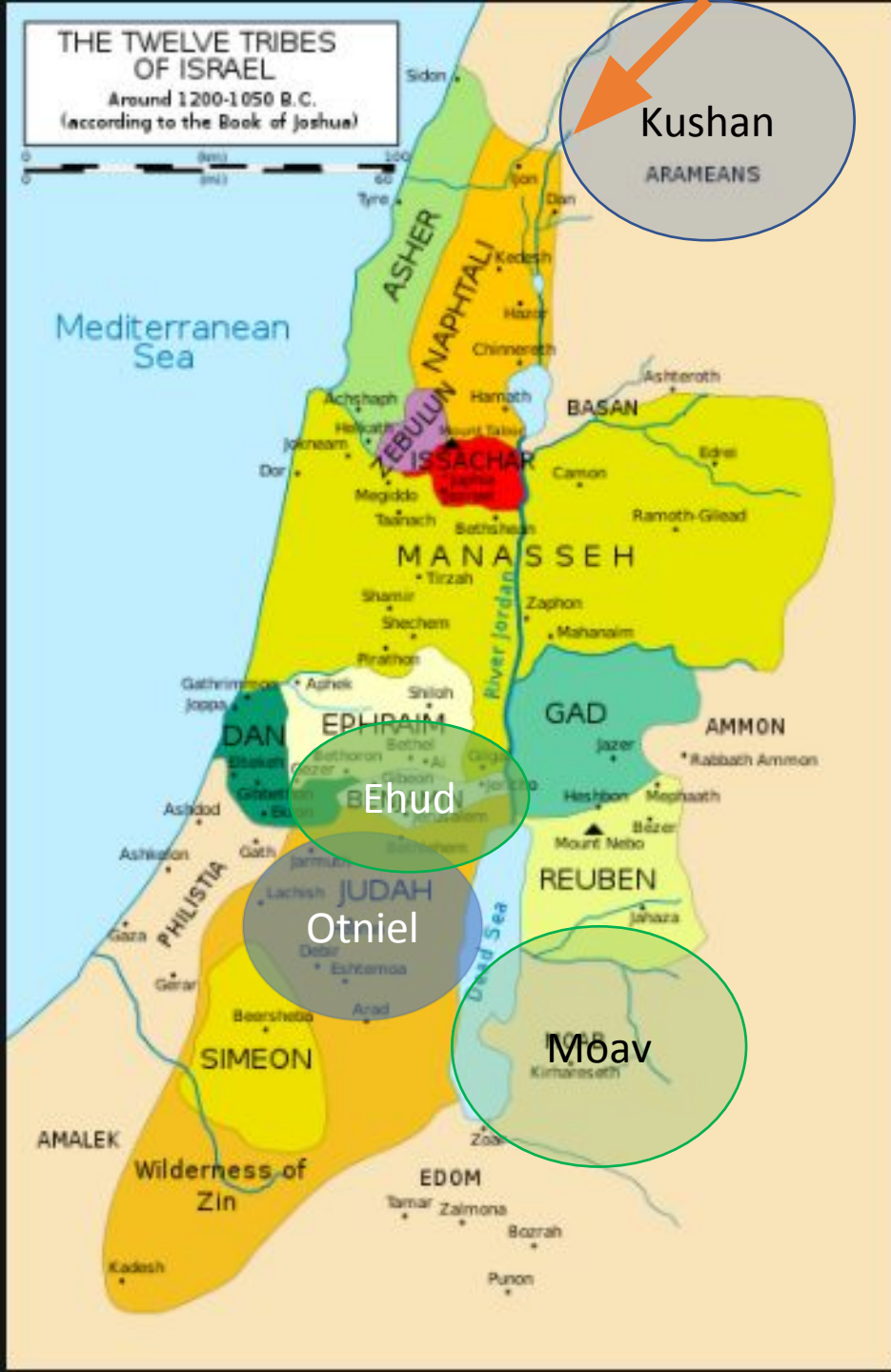

עד שלא שקעה שמשו של משה זרחה שמשו של יהושע. עד שלא שקעה שמשו של יהושע זרחה שמשו של עתניאל בן קנז. שנאמר וילכדה עתניאל בן קנז:

Yalkut Shimoni 26

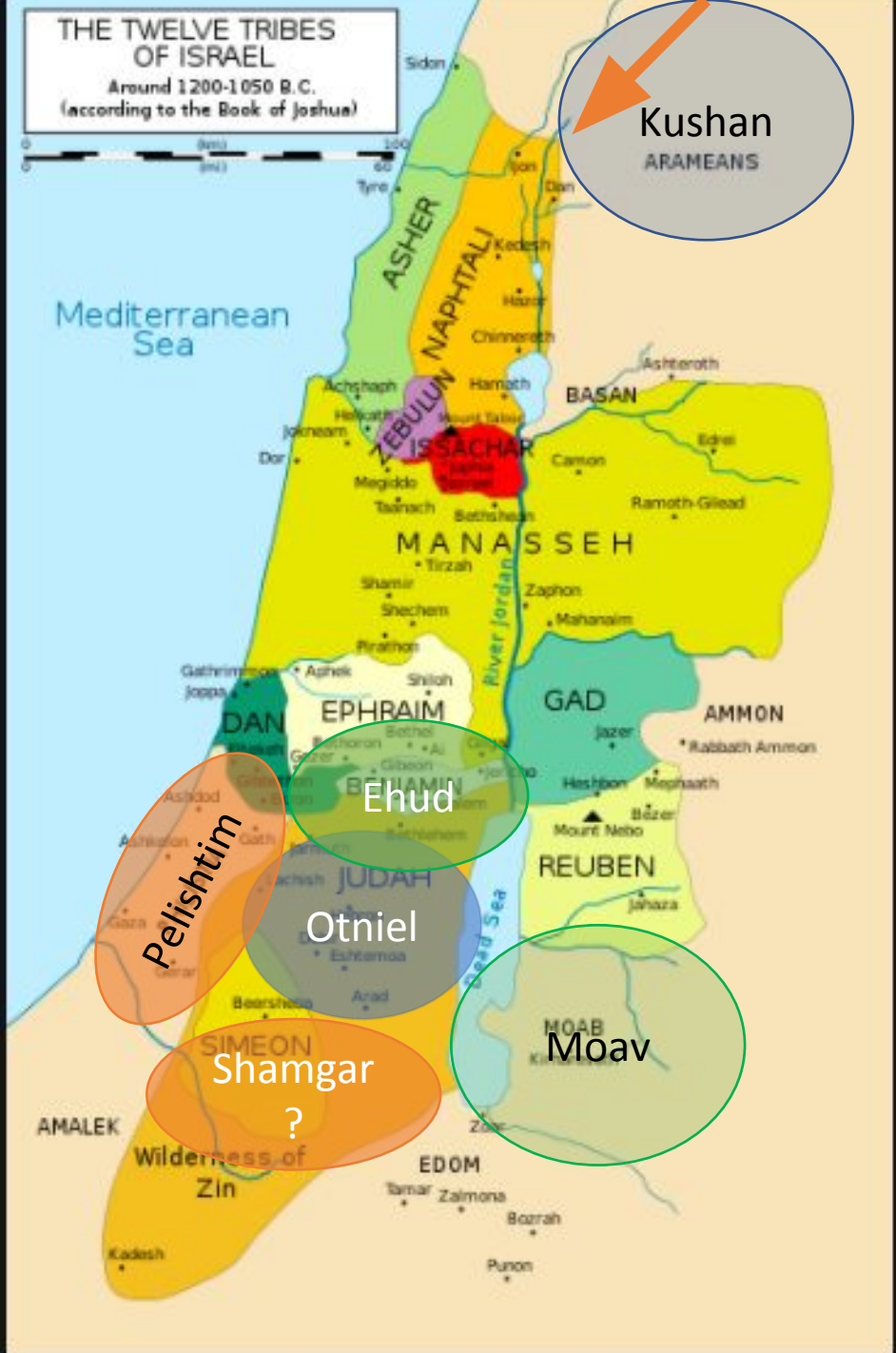
(ותשקט הארץ ארבעים שנה וימת עתניאל בן קנז: פ) and the land had peace for forty years. When Othniel the Kenizzite died,

Shoftim 3:11

(ותפגע מואב ביום ההוא תחת יד ישראל ותשקט הארץ שמונים שנה: ס)
On that day, Moab submitted to Israel; and the land was tranquil for eighty years.

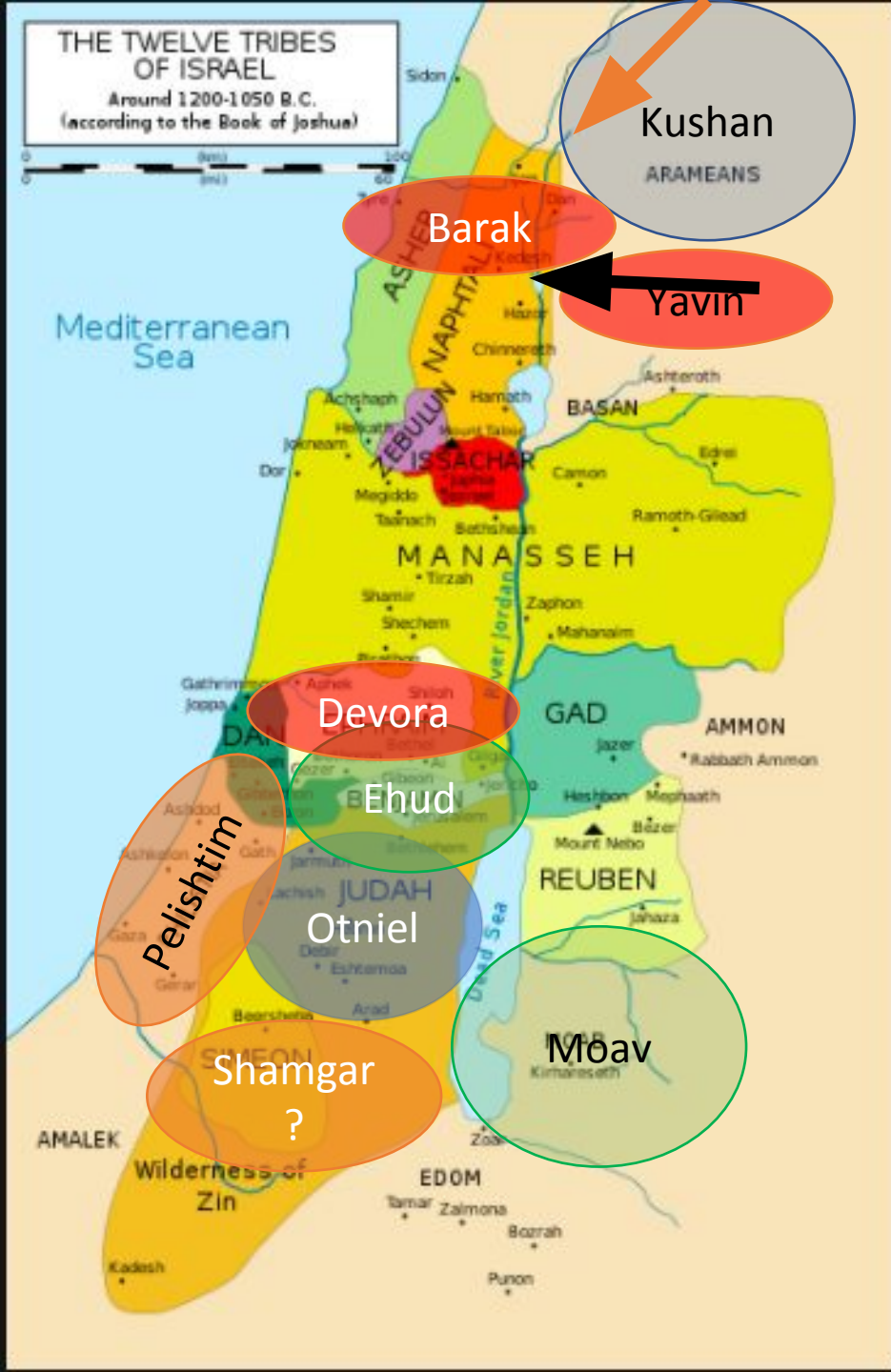
Shoftim 3:30

וַאֲתָרְיוּ הָיָה שִׁמְגָר בֶּן-עֲנָת וַיִּדְ אֶת-פְּלִשְׁתִּים יָשׁוּ-מֵאוֹת אִישׁ בְּמַלְמַד הַבְּקָר וַיִּשַׁע
(גַּם-הוּא אֶת-יִשְׂרָאֵל: ס)

After him came Shamgar son of Anath, who slew six hundred Philistines with an ox-goad. He too was a champion of Israel.

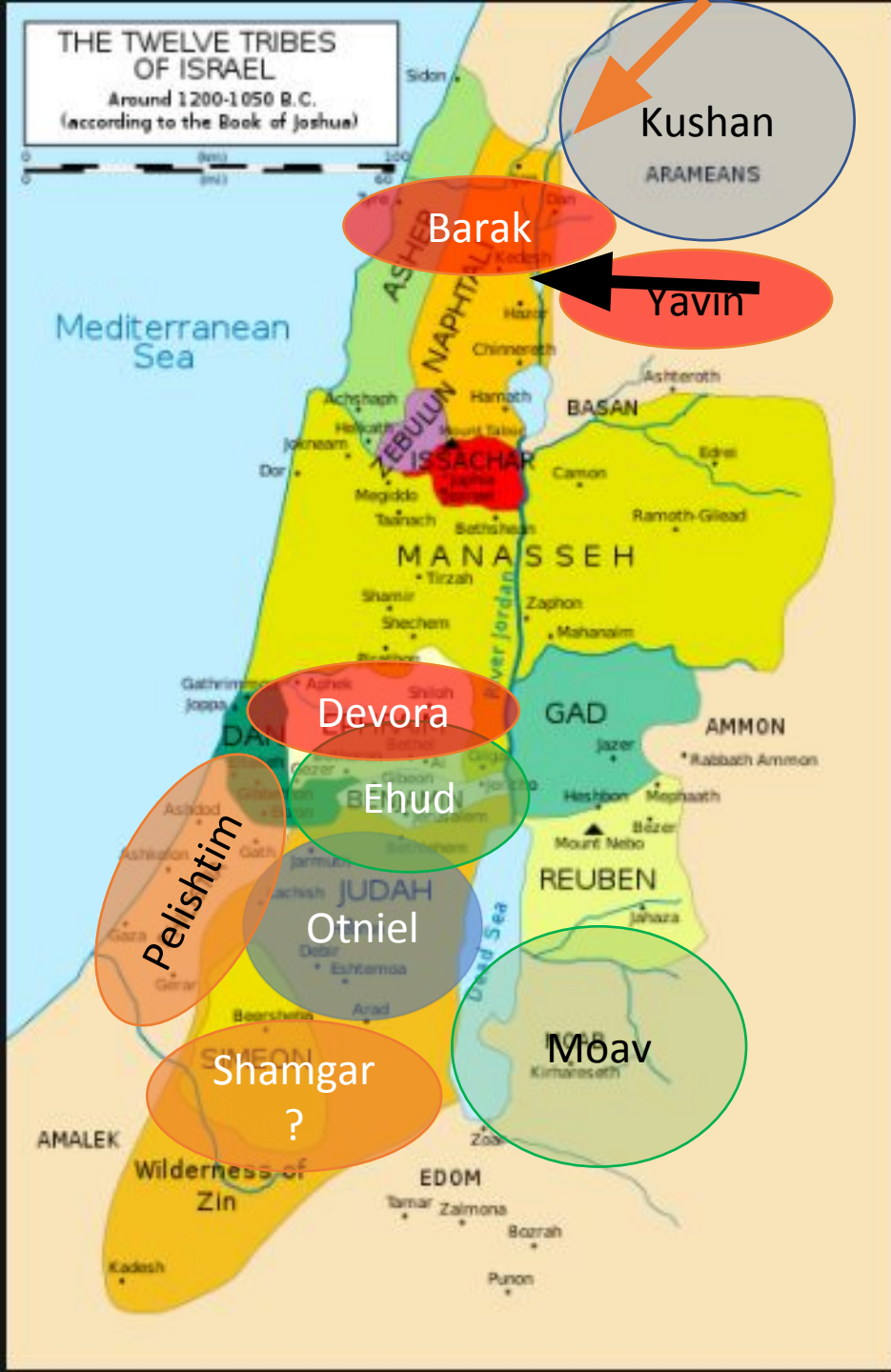
Shoftim 3:31

וְדִבּוֹרָה אִשָּׁה נְבִיאָה אֲשֶׁת לַפִּי־דוֹת הָיָא שְׁפֻטָה אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּעַת הַהִיא:
 Deborah, wife of Lappidoth, was a prophetess; she led Israel at that time.

וְהָיָא יוֹשֶׁבֶת תַּחַת־תְּמָר דְּבּוֹרָה בֵּין הַרְמָה וּבֵין בֵּית־אֵאל בְּהַר אֶפְרַיִם וַיַּעֲלוּ אֵלֶיהָ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפָּט:
 She used to sit under the Palm of Deborah, between Ramah and Bethel in the hill country of Ephraim, and the Israelites would come to her for decisions.

THE TWELVE TRIBES OF ISRAEL
 Around 1200-1050 B.C.
 (according to the Book of Joshua)

מִנֵּי אֶפְרַיִם שָׂרָשָׁם בְּעַמְלֵק אַחֲרָיָה בְּנֵימִין בְּעַמְמִידָה מִנֵּי מַכִּיר יִרְדּוּ מִחֻקָּיִם
 וּמִזְבוּלָן מִשְׁכִּים בְּיַשְׁבֵּט סִפְרָ:

From Ephraim came they whose roots are in Amalek; After you,
 your kin Benjamin; From Machir came down leaders, From
 Zebulun such as hold the marshal's staff.

וְשָׂרֵי בְּיַשְׁשֻׁכָּר עִם־דִּבְרָה וַיִּשְׁשַׁכֶּר כֶּן בָּרָק בְּעַמֶּק יִשְׁלַח בְּרַגְלָיו בְּפִלְגֹת רְאוּבֵן
 גְּדֹלִים חֻקָּי־לֵב:

And Issachar's chiefs were with Deborah; As Barak, so was
 Issachar— Rushing after him into the valley. Among the clans of
 Reuben Were great decisions of heart.

לָמָּה יֵשְׁבֹתָ בֵּין הַמְּשֻׁפְּתִים לְשִׁמְעַע שְׂרָקוֹת עֲדָרִים לְפִלְגֹת רְאוּבֵן גְּדֹלִים חֻקָּרֵי־
 לֵב:

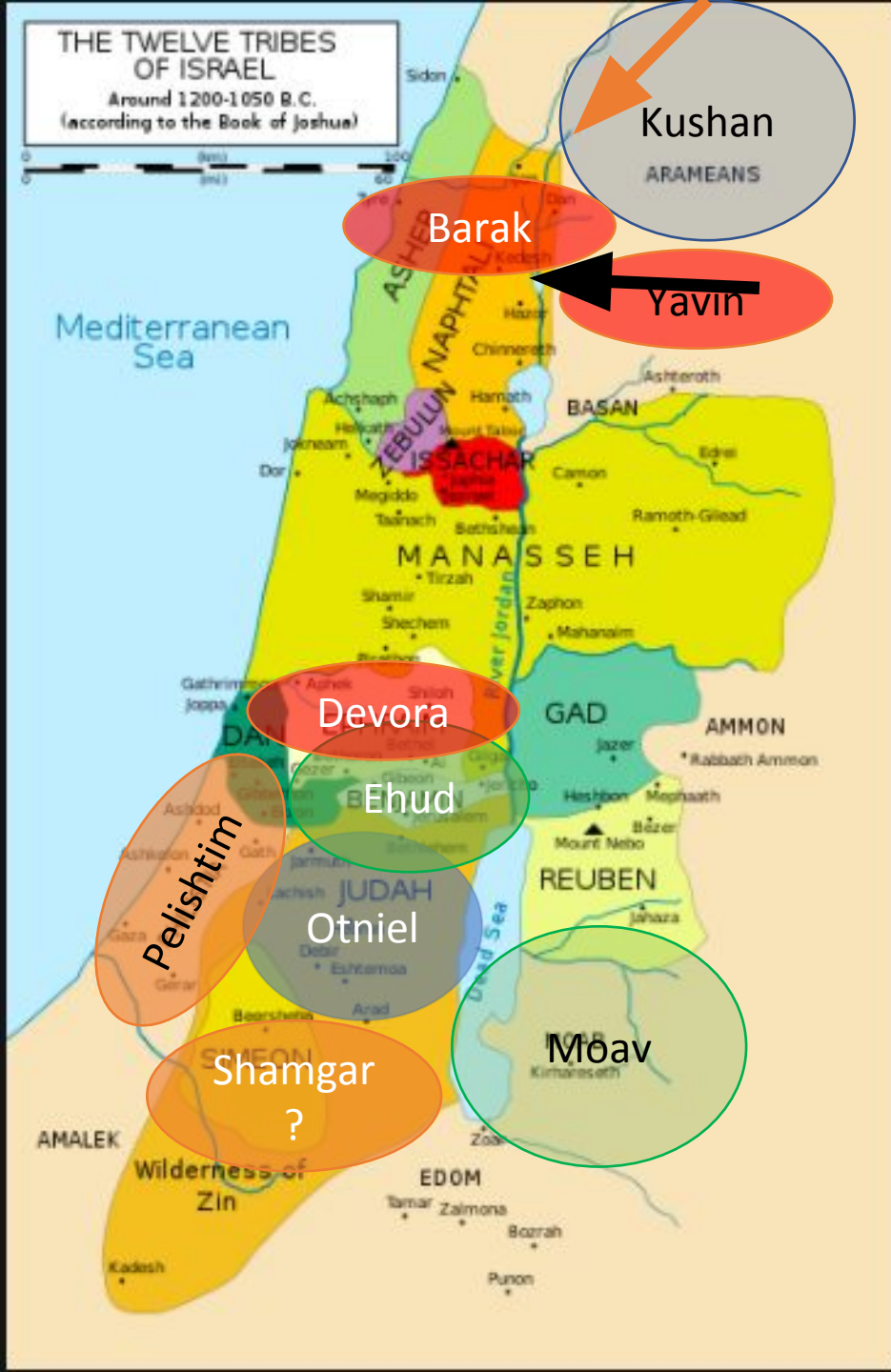
Why then did you stay among the sheepfolds And listen as they
 pipe for the flocks? Among the clans of Reuben Were great
 searchings of heart!

גִּלְעָד בַּעֲבַר הַיַּרְדֵּן שָׁכַן וְדָן לָמָּה יַגִּיר אֲנִיּוֹת אֲשֶׁר יָשַׁב לְחֹרֵף יָמָיִם וְעַל מִפְרָצָיו
 יִשְׁכֹּן:

Gilead tarried beyond the Jordan; And Dan—why did he linger
 by the ships? Asher remained at the seacoast And tarried at his
 landings.

זָבֻלוֹן עִם חֶרֶף נִפְשׁוּ לָמוֹת וְנִפְתְּלֵי עַל מְרוֹמֵי שָׂדֵה:

Zebulun is a people that mocked at death, Naphtali—on the
 open heights.

כֹּן יִאבְדוּ כָל־אֹיְבֵיךָ יְהוָה וְאֹהֲבֵיךָ כִּצְאֵת הַשֶּׁמֶשׁ בְּגִבְרָתוֹ וְתִשְׁקֵט הָאָרֶץ
(אַרְבַּעִים שָׁנָה: פ)

So may all Your enemies perish, O LORD! But may His friends be as the sun rising in might! And the land was tranquil forty years.

Shoftim 5:31

The 'good'/positive shoftim

- Succeeded in 'following' the cycle narrative and saved Bnei Yisrael from their oppressors
- "Vatishkot" – maintained peace for a generation
- Did NOT succeed in uniting the people

THE TWELVE TRIBES OF ISRAEL
Around 1200-1050 B.C.
(according to the Book of Joshua)

The 'crossover Shofet': Gidon

וַיָּבֹא אֶל-אֲנָשֵׁי סֻכּוֹת וַיֹּאמֶר הֲנֵה זָבַח וְצַלְמֻנָּע אֲשֶׁר חָרַפְתֶּם אוֹתִי לֵאמֹר הֲכֹפֵר זָבַח וְצַלְמֻנָּע עִתָּהּ בְּיָדִי כִּי גִתְּנוּ לְאֲנָשֵׁי הַיַּעֲפִים לֶחֶם:

Then he came to the people of Succoth and said, "Here are Zebah and Zalmunna, about whom you mocked me, saying, 'Are Zebah and Zalmunna already in your hands, that we should give your famished men bread?'"

וַיִּקַּח אֶת-זִקְנֵי הָעִיר וְאֶת-קוֹצֵי הַמִּדְבָּר וְאֶת-הַבְּרֻקִּים וַיַּדַּע בָּהֶם אֶת אֲנָשֵׁי סֻכּוֹת:
And he took the elders of the city and, [bringing] desert thorns and briars, he punished the people of Succoth with them.

וְאֶת-מִגְדַּל פְּנוּאֵל נָתַץ וַיַּהַרְג אֶת-אֲנָשֵׁי הָעִיר:

As for Penuel, he tore down its tower and killed the townspeople.

Shoftim 8:15-17

THE TWELVE TRIBES OF ISRAEL
Around 1200-1050 B.C.
(according to the Book of Joshua)

	Positive-Idealistic Motives	Negative-Personal Motives
Reason for punishing Succoth and Penuel	National Security	They mocked Gideon
Reason for killing Midianite kings	They were enemies of Israel	They killed Gideon's brothers
Reason for appointing Jether to kill kings		Family vendetta Possibly to train his eldest son as his successor
Reason for declining monarchy	The Lord is your King	
Reasons for ephod	Commemorate God's role in the victory Possibly a divining agent	To establish Gideon's hometown as a shrine, and to bolster his sons' claim as future leaders
Name of Abimelech	God is King	My father (= Gideon) is king

וּלְגִדְעוֹן הָיוּ שִׁבְעִים בָּנִים יִצְאֵי יֶרְכּוֹ פִּי-נָשִׁים רַבּוֹת הָיוּ לוֹ:

Gideon had seventy sons of his own issue, for he had many wives.

וּפְלִגְשׁוֹ אֲשֶׁר בְּשִׁכְמוֹ יָלְדָהּ-לוֹ גַּם-הָיָא בֶן וַיִּשֶׂם אֶת-שְׁמוֹ אֲבִימֶלֶךְ:

A son was also born to him by his concubine in Shechem, and he named him Abimelech.

THE TWELVE TRIBES OF ISRAEL
Around 1200-1050 B.C.
(according to the Book of Joshua)

וַיָּבֹא בֵּית-אָבִיו עַפְרָתָה וַיְהִיג אֶת-אֶחָיו בְּנֵי-יִרְבֵּעַל שִׁבְעִים אִישׁ עַל-אֶבֶן אַחַת (וַיּוֹתֵר יוֹתָם בֶּן-יִרְבֵּעַל הַקָּטָן בִּי נֹחֵבָא: ס)

Then he went to his father's house in Ophrah and killed his brothers, the sons of Jerubbaal, seventy men on one stone. Only Jotham, the youngest son of Jerubbaal, survived, because he went into hiding.

Shoftim 9:5

THE TWELVE TRIBES OF ISRAEL
 Around 1200-1050 B.C.
 (according to the Book of Joshua)

וַיָּקָם אַחֲרָיו אֲבִימֶלֶךְ לְהוֹשִׁיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל תּוֹלַע בֶּן־פוּאָה בֶּן־דּוֹדוֹ אִישׁ יִשְׂשַׁכָּר
 וְהוּא־יָיִשָׁב בְּשָׁמִיר בְּהַר אֶפְרַיִם:

After Abimelech, Tola son of Puah son of Dodo, a man of Issachar, arose to deliver Israel. He lived at Shamir in the hill country of Ephraim.

(וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשׁ שָׁנָה וַיָּמָת וַיִּקָּבֵר בְּשָׁמִיר: פ)

He led Israel for twenty-three years; then he died and was buried at Shamir.

וַיָּקָם אַחֲרָיו יָאִיר הַגִּלְעָדִי וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה:

After him arose Jair the Gileadite, and he led Israel for twenty-two years.

וַיְהִי־לּוֹ שְׁלֹשִׁים בָּנִים רֹכְבִים עַל־שְׁלֹשִׁים עִירִים וּשְׁלֹשִׁים עִירִים לָהֶם לָהֶם
 יִקְרָאוּ | מִנַּת יָאִיר עַד הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַגִּלְעָד:

He had thirty sons, who rode on thirty burros and owned thirty boroughs in the region of Gilead; these are called Havvoth-jair to this day.

THE TWELVE TRIBES OF ISRAEL
 Around 1200-1050 B.C.
 (according to the Book of Joshua)

וַיִּזְרַק יִפְתָּח גִּדְרָא לַיהוָה וַיֹּאמֶר אִם־נָתַן תִּתֶנּוּ אֶת־בְּנֵי עַמּוֹן בְּיָדֵי:

And Jephthah made the following vow to the LORD: “If you deliver the Ammonites into my hands,

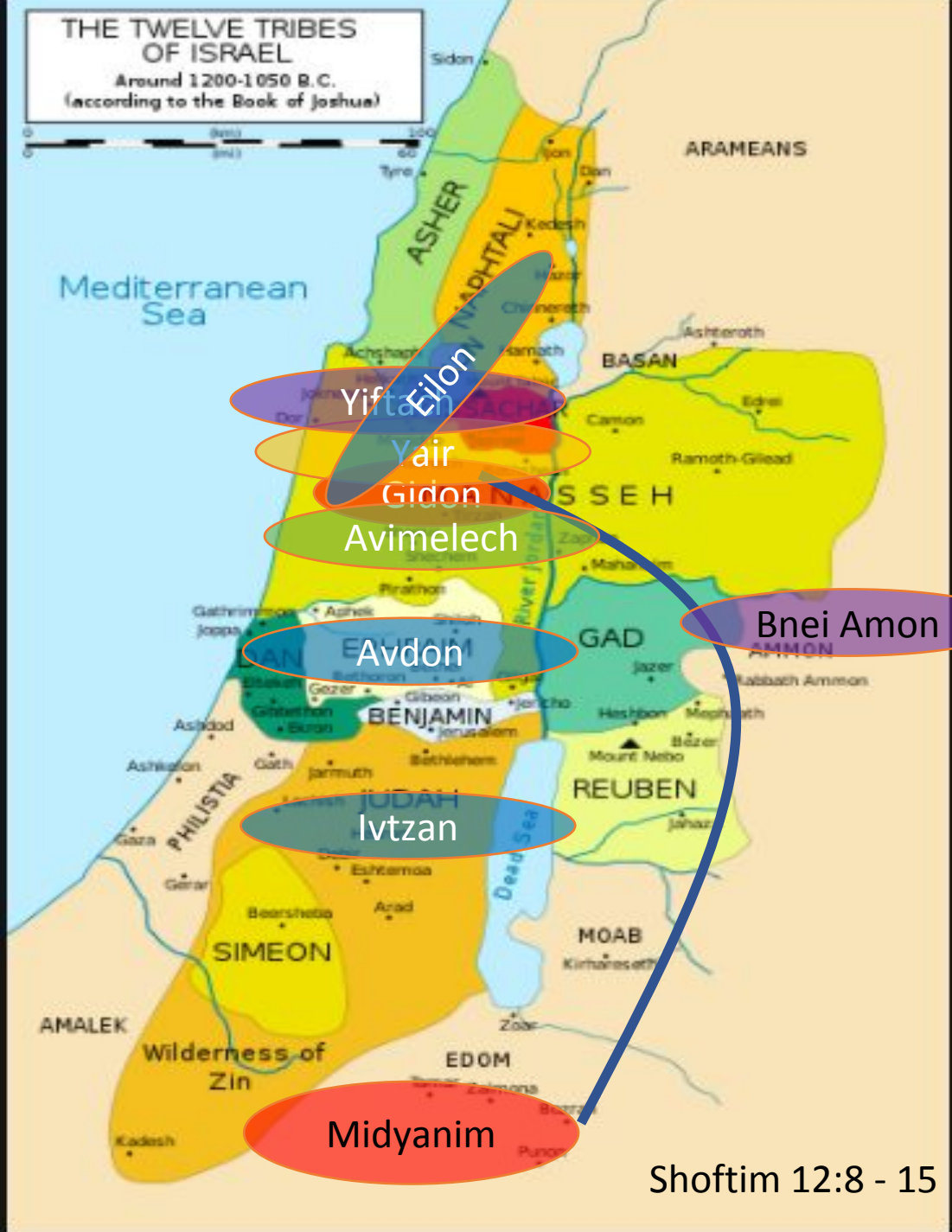
וְהָיָה הַיּוֹצֵא אֲשֶׁר יֵצֵא מִדְלַתִּי בַּיְתִי לְקִרְאָתִי בְּשׁוּבִי בְּשָׁלוֹם מִבְּנֵי עַמּוֹן וְהָיָה לַיהוָה (וְהֵעֲלִיתֶהוּ עֹלָה): (פ)

then whatever comes out of the door of my house to meet me on my safe return from the Ammonites shall be the LORD’s and shall be offered by me as a burnt offering.” Shoftim 11:30-31

“...in the larger context, what this episode corroborates is that which we have sorrowfully suspected: Israel and its leaders, in this horrible culmination of the insidious process that we have seen underway since the book began, have become indistinguishable from their Canaanite nemeses” *Rav Michael Hattin*

וַיִּקְבֹּץ יִפְתָּח אֶת־כָּל־אֲנָשֵׁי גִלְעָד וַיִּלָּחֶם אֶת־אֶפְרַיִם וַיִּכּוּ אֲנָשֵׁי גִלְעָד אֶת־אֶפְרַיִם כִּי אָמְרוּ פְּלִיטֵי אֶפְרַיִם אַתֶּם גִּלְעָד בְּתוֹךְ אֶפְרַיִם בְּתוֹךְ מְנַשֶּׁה:

And Jephthah gathered all the men of Gilead and fought the Ephraimites. The men of Gilead defeated the Ephraimites; for they had said, “You Gileadites are nothing but fugitives from Ephraim—being in Manasseh is like being in Ephraim.” Shoftim 12:4

Shoftim 12:8 - 15

וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו אֶת־יִשְׂרָאֵל אֲבִצָן מִבֵּית לָחֶם:

After him, Ibzan of Bethlehem led Israel.

וַיְהִי־לוֹ שְׁלֹשִׁים בָּנִים וְשְׁלֹשִׁים בָּנוֹת שֶׁלַח הַחוּצָה וּשְׁלֹשִׁים בָּנוֹת הֵבִיא לְבָנָיו מִן־הַחוּץ וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל שִׁבְעַ שָׁנִים:

He had thirty sons, and he married off thirty daughters outside the clan and brought in thirty girls from outside the clan for his sons. He led Israel seven years.

(וַיָּמָת אֲבִצָן וַיִּקָּבֵר בְּבֵית לָחֶם: פ)

Then Ibzan died and was buried in Bethlehem.

וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו אֶת־יִשְׂרָאֵל אֵילֹון הַזְּבוּלֹנִי וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרֵ שָׁנִים:

After him, Elon the Zebulunite led Israel; he led Israel for ten years.

(וַיָּמָת אֵילֹון הַזְּבוּלֹנִי וַיִּקָּבֵר בְּאֵילֹון בְּאֶרֶץ זְבוּלֹן: פ)

Then Elon the Zebulunite died and was buried in Aijalon, in the territory of Zebulun.

וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו אֶת־יִשְׂרָאֵל עֲבְדֹון בֶּן־הִלֵּל הַפִּרְעָתוֹנִי:

After him, Abdon son of Hillel the Pirathonite led Israel.

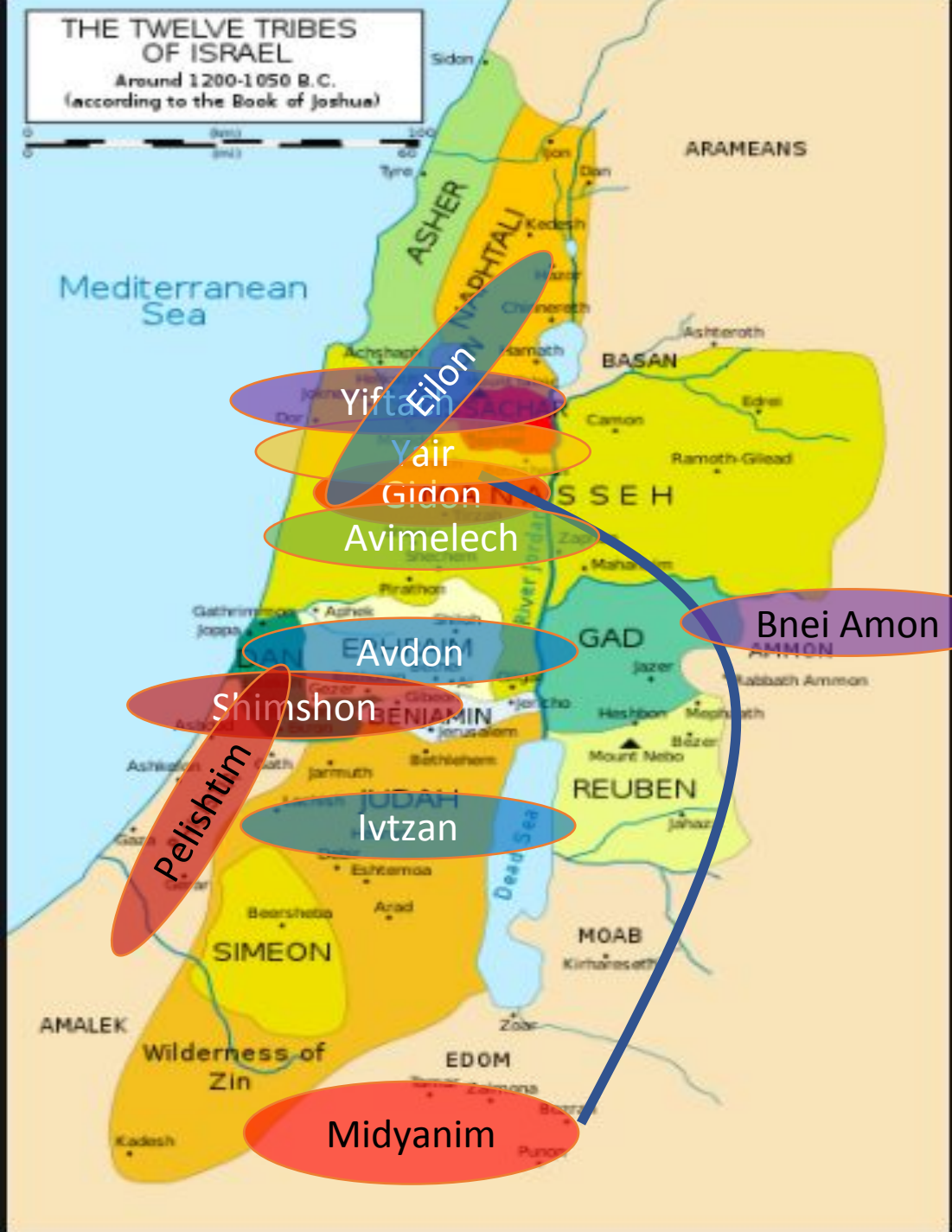
וַיְהִי־לוֹ אַרְבָּעִים בָּנִים וְשְׁלֹשִׁים בָּנֵי בָנִים עַל־שִׁבְעֵים עֵינָם וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל שְׁמֹנֶה שָׁנִים:

He had forty sons and thirty grandsons, who rode on seventy jackasses. He led Israel for eight years.

(וַיָּמָת עֲבְדֹון בֶּן־הִלֵּל הַפִּרְעָתוֹנִי וַיִּקָּבֵר בְּפִרְעָתוֹן בְּאֶרֶץ אֶפְרַיִם בְּהַר הָעֲמֻלָּקִי: פ)

Then Abdon son of Hillel the Pirathonite died. He was buried in Pirathon, in the territory of Ephraim, on the hill of the Amalekites.

THE TWELVE TRIBES OF ISRAEL
 Around 1200-1050 B.C.
 (according to the Book of Joshua)

וַיַּעַל וַיִּגְדַּל לְאָבָיו וּלְאִמּוֹ וַיֹּאמֶר אֲשֶׁר רָאִיתִי בְּתַמְנָה מִבְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים וְעַתָּה קְחוּ-
 אוֹתָהּ לִי לְאִשָּׁה:

On his return, he told his father and mother, “I noticed one of the Philistine women in Timnah; please get her for me as a wife.”

Shoftim 14:2

וַיִּקְרָא שְׁמִשׁוֹן אֶל-יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יְהוִה זְכֹרְנִי נָא וְחַזְקֵנִי נָא אֶדְ הַפְּעַם הַזֶּה
 הָאֵלֵהִים וְאַנְקָמָה נִקְם-אֶתְּ מִשְׁתֵּי עֵינַי מִפְּלִשְׁתִּים:

Then Samson called to the LORD, “O Lord GOD! Please remember me, and give me strength just this once, O God, to take revenge of the Philistines, if only for one of my two eyes.”

Shoftim 14:28

The 'bad' Shoftim

- Self-serving (Shimshon, Yiftach, Gidon)
- In search of power (Gidon, Avimelech, Minor Shoftim)
- Introduce civil fights (within and between shvatim – Gidon, Avimelech, Yiftach)
- Vatishtkot וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל
בֵּימֵי פְלִשְׁתִּים עֲשָׂרִים שָׁנָה

He led Israel in the days of the Philistines for twenty years.

- ויספו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת תְּרָעָה בְּעֵינֵי יְהוָה

ואומר (דברים יז ט) ובאת אל הכהנים הלויים ואל השופט אשר יהיה בימים ההם וכי תעלה על דעתך שאדם הולך אצל הדיין שלא היה בימיו הא אין לך לילך אלא אצל שופט שבימיו ואומר (קהלת ז י) אל תאמר מה היה שהימים הראשונים היו טובים מאלה: (ראש השנה כה:)

And it further says: “And you shall come to the priests, the Levites, and to the judge who shall be in those days” ([Deuteronomy 17:9](#)). But can it enter your mind that a person can go to a judge that is not alive in his days? What, then, is the meaning of the phrase “in those days”? It teaches that you need to go only to the judge in one’s days, i.e., he is authorized to judge and decide matters. And it also says: “Do not say: How was it that the former days were better than these? For it is not out of wisdom that you inquire concerning this” ([Ecclesiastes 7:10](#)). Instead, one must accept the rulings of the leaders of his generation.

יפתח בדורו כשמואל בדורו ללמדך שאפילו קל שבקלין ונתמנה פרנס על הצבור הרי הוא כאביר שבאבירים

Jephthah in his generation is like Samuel in his generation. This serves to teach you that even the lightest of the light, i.e., the least distinguished individual, once he has been appointed as a leader over the community, he must be treated like the greatest of the great.

(Rosh Hashana 25b)

- Pesel Micha - Avodah Zara
- Pilegish BaGivah - Gilui Arayot
- Civil war with Binyamin – Shfichut Damim

כַּאִישׁ אֶחָד

As one person (Shoftim
20:1,8,11)

וַיָּקָמוּ וַיַּעֲלוּ בֵּית-אֵל וַיִּשְׁאַלּוּ בְּאֱלֹהֵי־ם וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִי יַעֲלֶה-לָנוּ בַּתְּחִלָּה לְמַלְחָמָה עִם-בְּנֵי בִנְיָמִן
וַיֹּאמֶר יְהוָה יְהוּדָה בַּתְּחִלָּה:

They proceeded to Bethel and inquired of God; the Israelites asked, “Who of us shall advance first to fight the Benjaminites?” And the LORD replied, “Judah first.” (Shoftim 20:18)

(בַּיָּמִים הָהֵם אֵין מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל אִישׁ הַיֵּשֶׁר בַּעֲיִנָּיו יַעֲשֶׂה: (פ)

In those days there was no king in Israel; every man did as he pleased. (Shoftim 17:6; 18:1; 19:1; 21:25)

THANK YOU!

In fact, the Bible explicitly informs us why Samuel opposed the people's request: "The thing was displeasing to Samuel because the people said, 'Appoint a king to judge us.'" Samuel is not bothered by the fact that the Israelites want to be ruled by a king, nor is he bothered by the fact that they want to be "like all the other nations" in this regard. What bothers Samuel is the notion that a king should have the power to settle legal disputes. After all, comments the Radbaz (Spain c. 1479-1573) on our verse, "justice belongs to the judges, who must judge based on the Torah—it is not a matter for the king to determine on the basis of his own will." (Rabbi Alex Maged; whatspshat.org).